

посадовими особами, державним реєстратором, суб'єктом державної реєстрації витягів та виписок із реєстрів, довідок, копій, дублікатів документів та інші передбачені законом дії, у результаті яких суб'єкту звернення, а також об'єкту, що перебуває в його власності, володінні чи користуванні, надається або підтверджується певний юридичний статус та/або факт.

Обґрунтовуючи необхідність внесення змін до статей 283 та 287 Господарського кодексу (підпункт 4 пункту 3 Прикінцевих та перехідних положень проекту Закону) розробник зазначає, що проектом Закону надається визначення єдиного майнового комплексу як об'єкта оренди *без земельної ділянки*.

Проте, відповідно до преамбули Господарського кодексу України, даний Кодекс встановлює відповідно до Конституції України правові основи господарської діяльності (господарювання), яка *базується на різноманітності суб'єктів господарювання різних форм власності*. В свою чергу, проект Закону, згідно частини 1 статті 1, регулює організаційні та майнові відносини, пов'язані з передачею в оренду майна, що є у державній та в комунальній власності, а також майна, що належить Автономній Республіці Крим.

З огляду на вказане, предмет правового регулювання Господарського кодексу України більш ширший ніж проекту Закону. Внесення запропонованих змін потягне звуження правового кола, яке регулюється Господарським кодексом України, адже норми статті 283 «Оренда майна у сфері господарювання» Господарського кодексу України, стосуються не лише оренди державного та комунального майна.

Крім того, частиною шостою статті 283 Господарського кодексу України встановлено, що до відносин оренди застосовуються відповідні положення Цивільного кодексу України з урахуванням особливостей, передбачених цим Кодексом.

Відповідно до статті 191 Цивільного кодексу України підприємство є єдиним майновим комплексом, що використовується для здійснення підприємницької діяльності. До складу підприємства як єдиного майнового комплексу входять усі види майна, призначені для його діяльності, *включаючи земельні ділянки*, будівлі, споруди, устаткування, інвентар, сировину, продукцію, права вимоги, борги, а також право на торговельну марку або інше позначення та інші права, якщо інше не встановлено договором або законом. Підприємство, як єдиний майновий комплекс, є нерухомістю. Права на земельну ділянку та інші об'єкти нерухомого майна, які входять до складу єдиного майнового комплексу підприємства, підлягають державній реєстрації в органах, що здійснюють державну реєстрацію прав на нерухоме майно.

З огляду на викладене, вважаємо за необхідне виключити з проекту Закону зміни до статей 283 та 287 Господарського кодексу України (підпункт 4 пункту 3 Прикінцевих положень проекту).

Проектом Закону також пропонується внести зміни до Бюджетного кодексу України.

При цьому зауважуємо, що відповідно до пункту 5 частини першої статті 4 Бюджетного кодексу України зміни до цього Кодексу можуть вноситися виключно законами про внесення змін до Бюджетного кодексу України.

Отже, підпункт 5 пункту 3 Прикінцевих та перехідних положень проекту Закону необхідно виключити.

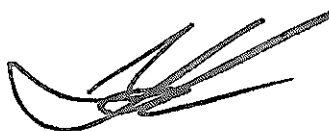
Враховуючи зазначене, Державна регуляторна служба України залишається на позиції щодо неможливості погодження проекту Закону у запропонованій редакції.

Керуючись частиною п'ятою статті 21 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», Державною регуляторною службою України

вирішено:

відмовити в погодженні проекту Закону України «Про оренду державного та комунального майна».

**Голова Державної регуляторної
служби України**

Ксенія Ляпіна